

РЕШЕНИЕ

№ 433

гр. Варна, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камелия В.ева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Камелия В.ева Гражданско дело № 20233110110279 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание **чл.435 чр.чл.429,ал.1 КЗ** от В. И. И. срещу ЗАД“ОЗКЗ“ АД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **2 584.74 лева**, представляваща изплатено от ищеца обезщетение за причинени имуществени вреди на трето лице, вследствие на ПТП от дата 27.04.**г. в гр.Варна, м-ст “Прибой“, ул.“**“, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска 21.06.2023г. до окончателното изплащане.

В исковата молба се излага, че на 27.04.**г. в гр.Варна, м-ст Прибой, ул** е настъпило ПТП с участието на ищеца и Цв.Н., всеки от тях като водач на собствения си автомобил. На Цв.Н. било изплатено застрахователно обезщетение от застрахователя на ищеца „ОЗКЗ“АД в размер на 2 753.70 лева за причинените имуществени вреди. Това обезщетение не покрило изцяло причинените на Цв.Н. вреди, поради което тя предявила иск към ищеца с правно основание чл.45 и чл.86 ЗЗД за заплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, като по делото като трето лице помагач било привлечено „ОЗКЗ“АД. Делото се развило на две инстанции като с Решение №1818/**г. по възз.гр.д. №1583/**. по описа на ВОС ищецът бил осъден да заплати на Цв.Н. сумата от 1638.20 лева – обезщетение; 31.40 лева – мораторна лихва за забава; 141.80 лева – разноски присъдени на Цв.Н. за въззивното производство; 348.72 лева – разноски за исковото производство; 388.62 лева лихва за периода 07.08.** до 07.08.**. Ищецът изплатил сумите на 07.12.**. До „ОЗКЗ“АД била отправена покана за възстановяване на сумите, която била депозирана по делото , което до настоящия момент не било сторено.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на иска.

Сочи се, че не е налице правно основание за възникването на твърдяното материално право наличието на валидно възникнало вземане на ищеца към ответното дружество. Твърди се, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС, управлявано от ищеца при настъпване на процесното ПТП. Не се оспорва, че между М. П. И.а и ответното дружество е съществувало валидно облигационно правоотношение по застрахователна полица №BG/***/17.01.**г. за застраховка „Гражданска отговорност“ на л.а. Хюндай Теракан с рег.№*** и факта на настъпване на ПТП от 27.04.**г. между застрахования автомобил, управляван от ищеца и л.а., управляван от Цв.Н.. Соци се, че по подадено заявление от 30.04.2020г. на Цв.Н. била изплатена сумата от 5041.73 лева, която намерила, че тази не покрива разходите по възстановителния ремонт е насочила искова претенция към делинквента за заплащане на дължимата посред нея сума, по което ищецът привлякъл ответното дружество като трето лице помагач. Съдът приел, че ищецът В. И. е виновен за осъществяване на ПТП като е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.96 ЗДвП –Водачът на спряно за престой или паркирано ППС е длъжен да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само. Твърди се, че предвид установеният механизъм на ПТП имало основание да се счита, че не застрахования, а застрахователят има право на регрес. Твърди се, че дори и да се приеме, че дружеството дължи на ищеца възстановяване на платеното, то размерът му следва да е 2103.22 лева, но не и присъдените съдебнооделовдни разноски. Оспорва се ищецът да удовлетвори увреденото лице, доколкото сочел, че е извършено плащане от друго лице, а и ищецът не бил сключил сам процесната застраховка. Претендираната сума не кореспондирала на присъденото обезщетение, а покана от ищеца до застрахователя не била изпращана. Отделно се сочи, че застрахователят като трето лице помагач в процеса е извършил разноски, които не му били възстановени.

Отправя се искане за отхвърляне на иска.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, съобразно чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото платежно нареждане от 07.12.**. и писмо от В. И. И., чрез адв. Веселин Видолов, входирано в ОС Варна, се установява, че в полза на Цв.К. Н. е изплатена сумата в размер на 2 548.74 лева. Като основание за превода, в платежното е посочено гр.д. № 1583/**. ВОС и гр.д. № 12596/**г. ВРС.

С Решение № 1818/**г. по в.гр.д. № 1583/**. по описа на ОС Варна е частично отменено Решение № 260781 от 08.03.**., поправено с Решение №

****** от 17.05.2021 г, постановено по гр. д. № 12596/****** г. по описа на Районен съд Варна, като В. И. И. е осъден да заплати на Цв.К. Н. следните суми: **1 638.20 лева**, представляваща разходи за поправяне на нанесени от ответника щети на лек автомобил BMW рег. № *******, причинени от ПТП на 27.04.****** г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на иска в съда - 7.08.****** г. до окончателното ѝ изплащане; **31.40 лева** до, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 30.05.****** г. до 06.08.****** г.; **348.72 лева** -съдебно-деловодни разноски за първоинстанционното производство; **141.80 лева** – съдебно-деловодни разноски за въззивното производство. Решението е постановено с участието на трето лице – помагач на страна на ответника – ЗАД „ОЗКЗ“ АД.

Представена е Застрахователна полица № BG/23/*******, сключена от М. П. И.а с ответното дружество, за л.а. Хюндай Теракан с рег.№*******. Застрахователния лимит на полицата за имуществени вреди е 1 000 000.00 лева, а за неимуществени – 1 000 000.00 лева за едно лице и 5 000 000.00 лева за две и повече лица. Срока на застраховката е една година с период на действие от 10:00:00 ч. на 17.01.******г. до 23:59:59 ч. на 16.01.2020г.

По делото е представено Наказателно постановление № 19-0442-000493/27.05.******г., с което на В. И. И. му е наложена глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 96 от ЗДвП. Същото е влязло в сила на 06.06.******г.

С преводно нареждане от 07.12.******. адв.В. Г. е превела по банковата сметка на Цв.К. Н. сумата от 2548.74 лева с посочено основание гд 1583/21 ВОС и гд 12596/19 ВРС.

Съдът с оглед гореустановената фактическа обстановка прави следните правни изводи :

По предявения осъдителен иск в тежест на ищеца е да установи, че е изплатил дължимите, съобразно Решение №1818/******г. по възз.гр.д. №1583/******. по описа на ВОС суми на увреденото лице. От своя страна ответното дружество следваше да установи наличие на правоизключващи или правопогасяващи исковата претенция обстоятелства.

По делото са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства: наличието на валидно облигационно правоотношение по застрахователна полица № BG/*******/17.01.******г. за застраховка „Гражданска отговорност“ на л.а. Хюндай Теракан с рег.№******* и факта на настъпване на ПТП от 27.04.******г. между застрахования автомобил, управляван от ищеца и л.а., управляван от Цв.Н.; че с Решение №1818/******г. по възз.гр.д. №1583/******. по описа на ВОС ищецът бил осъден да заплати на Цв.Н. сумата от 1638.20 лева – обезщетение; 31.40 лева – мораторна лихва за забава; 141.80 лева – разноски присъдени на Цв.Н. за въззивното производство; 348.72 лева – разноски за исковото производство; 388.62 лева лихва за периода 07.08.****** до 07.08.******., участието на ответника като трето лице помагач в процеса.

На осн. чл. 223, ал. 2 ГПК, ответникът ЗАД“ОЗКЗ“ АД, като трето лице

помагач, е обвързан от установеното в мотивите на решението и е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла. Задължителната сила на мотивите включва всички фактически и правни изводи на съда, намерили израз в мотивите към постановеното решение. В този смисъл, настоящия състав е обвързан от установеното противоправно деяние осъществено от ищеца по делото, чиито преки последици са установените вреди настъпили за увреденото лице в общ размер на 2 584.74 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 435 КЗ, ако е удовлетворил увреденото лице, застрахователят има право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и на покритието по застрахователния договор и при спазване изискванията на чл. 434 КЗ.

В чл.386 КЗ е установено, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което не може да надхвърля застрахователната сума (лимита на отговорност), освен когато това е предвидено в КЗ, като при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност.

От представените по делото доказателства, в частност платежно нареждане от 07.12.**., безспорно се установява, че В. И. е изплатил на Цв.Н., сумите за които е осъден Решение №1818/**г. по в.гр.д. №1583/**. по описа на ВОС, в общ размер на 2548.74 лева. Съдът намира за несъстоятелно възражението на ответника, че ищецът не е удовлетворил увреденото лице, доколкото плащането не е извършено от него. Наредител по платежния документ е адв. В. Г., процесуален представител на ищеца, като основание за превода са посочени в.гр.д. №1583/**. по описа на ВОС и гр.д. № 12596/**г. РС Варна, по който задължено лице е именно В. И.. Задължението е изпълнено на кредитор – увреденото лице, съобразно чл.75, ал. 1 ЗЗД. Отношенията между В. И. и процесуалния му представител по повод извършеното плащане са извън настоящия предмет.

Ищецът, макар да не е страна по договора за застраховка гражданска отговорност, се явява ползвател на застрахователни услуги по смисъла на чл. 2, ал. 2 от КЗ. В случая ищецът е управлявал автомобилът, за който е била сключена валидна застраховка гражданска отговорност при настъпване на процесното ПТП и е трето ползващо се лице, като ползвател на застрахователна услуга. В този смисъл несъстоятелно е и отправеното възражение от дружеството ответник, че ищецът не е сключил сам процесния договор за застраховка.

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 5 КЗ застрахователят заплаща в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и разноските,

присъдени в полза на увреденото лице по съдебни дела, водени срещу застрахования за установяване на гражданската му отговорност, когато застрахователят е привлечен в процеса. Доколкото застрахователното дружество е било привлечено, като трето лице помагач, по делото срещу застрахования, то дължими са и разноските, които ищецът е бил осъден да заплати на увреденото лице, поради което и това възражение на ответника не следва да бъде уважено.

Несъстоятелно е възражението на ЗАД“ОЗКЗ“ АД, че от ищеца не била изпращана покана до застрахователя. В случаите на чл. 435 КЗ вземането е изискуемо от деня на удовлетворяване на увреденото лице. Изпращането на покана до ищеца би имала значение относно изпадането му в забава и дължимостта на законна лихва. От ищеца е претендирана законна лихва върху вземането му от депозирането на настоящата искова молба.

Относно сумата в размер на 388.62 лева, представляваща лихва за периода от 07.08.** до 07.08.**. и включена в претендираната в общ размер сума от 2 548.74 лева, съдът намира, че не е дължима в пълния размер. С Решение № 1818/**г. по в.гр.д. № 1583/**. В. И. е осъден да заплати обезщетение от 1 638.20 лева ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба в съда – 07.08.**г. Периодът, за който ищецът претендира да му бъде възстановена заплатената от него законната лихва е 07.08.**г. до 07.08.**.

На основание чл.86 ЗЗД в полза на ищеца следва да се присъди обезщетение за забава в плащането на главницата за претендирания период, чийто размер, изчислен служебно с онлайн калкулатор /https://www.calculator.bg/1/lihvi_zadaljenia.html/ възлиза на 333.10 лева.

С оглед на всичко изложено предявеният иск се явява основателен за сумата в общ размер на **2493.22 лева** /1638.20 лева – обезщетение; 31.40 лева – мораторна лихва за забава; 141.80 лева – разноски присъдени на Цв.Н. за въззивното производство; 348.72 лева – разноски за исквото производство; 333.10 лева лихва за периода 07.08.** до 07.08.**./, като за разликата до пълния предявен размер от 2548.74 лева искът следва да се отхвърли.

Върху дължимата сума се следва законна лихва от депозирането на исквата молба – 22.06.2023г. до изплащане на задължението в пълен размер.

По разноските :

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца са дължими разноски съобразно уважената част от иска в размер на 99.72 лева – заплатена държавна такса.

В полза на адв. Г. Г. е дължимо адвокатско възнаграждение в размер на

549.32 лева на основание чл. 38, ал. 2 ЗА, определено по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На ответника по делото също са дължими разноски, съобразно отхвърлената част, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, адвокатско възнаграждение в размер на 15.03 лева с ДДС.

На горните съображения съдът

РЕШИ:

-

ОСЪЖДА ЗАД “ОЗКЗ“ АД, ЕИК: ** със седалище и адрес на управление гр.София, район Възраждане, ул. ** № 7, ет. 5 да заплати на В. И. И., ЕГН:***** сумата 2 493.22 лева /две хиляди четиристотин деветдесет и три лева и двадесет и две стотинки/, представляваща изплатено от ищеца обезщетение за причинени имуществени вреди на трето лице, вследствие на ПТП от дата 27.04.**г. в гр.Варна, м-ст “Прибой“, ул.“**“, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 22.06.2023г. до окончателното изплащане, на основание чл.435 КЗ, КАТО ОТХВЪРЛЯ ИСКА за разликата над сумата от 2493.22 лева до пълния претендиран размер от 2548.74 лева.

ОСЪЖДА “ОЗКЗ“ АД, ЕИК: ** със седалище и адрес на управление гр.София, район Възраждане, ул. ** № 7, ет. 5 да заплати на В. И. И., ЕГН:***** сумата от 99.72 лева/деветдесет и девет лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща сторените съдебни разноски в производството, за държавна такса, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА “ОЗКЗ“ АД, ЕИК: ** със седалище и адрес на управление гр.София, район Възраждане, ул. ** № 7, ет. 5 да заплати на адв. Г. Г., от САК, личен № *** сумата от 549.32/петстотин четиридесет и девет лева и тридесет и две ст./ лева, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за оказаната правна защита и съдействие в полза на ищеца, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

ОСЪЖДА В. И. И., ЕГН:***** да заплати на “ОЗКЗ“ АД, ЕИК: **

със седалище и адрес на управление гр.София, район Възраждане, ул. ** № 7, ет. 5 сумата от 15.03 /петнадесет лев и три ст./лева, представляваща сторените съдебни разноси в производството за адвокатска защита, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаването му пред Варненския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Варна: _____